

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावे दीपे एकाधिक द्विशततमोऽध्यायः ॥ २०१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

आराधयित्वा त्वादिवाः सुखमेधं तिसर्वशः ॥ एवंस्तु तोत्तृषीकेश उतत्तेन महात्मना ॥ २४ ॥ उतत्कमव्रवीद्विष्णुः प्रीतस्ते हं वरं वृणु ॥ उतत्क उवाच पर्या
मो मे वरो त्वेयं दहं दृष्ट्वा न्हर्षि ॥ २५ ॥ पुरुषं शाश्वतं दिव्यं स्वष्टारं जगतः प्रभुं ॥ विष्णुरुवाच प्रीतस्ते हं लौल्येन भक्त्या तव च सत्तम ॥ २६ ॥ अवस्थं हित्व
या ब्रह्म नमस्तो ग्राह्यो वरो द्विज ॥ एवं सच्छं द्यमानस्तु वरेण हरिणा तदा ॥ २७ ॥ उतत्कः प्रांजलिर्वब्रुवन् भरत सत्तम ॥ यदि मे भगवन् प्रीतः पुंडरीकनिभेक्षण ॥ २८ ॥
धर्मसत्यदमे चैव बुद्धिर्भवतु मे सदा ॥ अभ्यासश्च भवेद्भक्त्या त्वयि नित्यं मे श्वर ॥ २९ ॥ भगवानुवाच सर्वमेतद्विभविता मत्प्रसादात्तव द्विज ॥ प्रतिभा
स्यतियोगश्च येन युक्तो दिवौकसां ॥ ३० ॥ त्रयाणामपि लोकानां महत्कार्यं करिष्यसि ॥ उत्सादनार्थं लोकानां धुनुर्नाम महासुरः ॥ ३१ ॥ तपस्यतितपो घोरां शृणु य
स्तं ह निष्यति ॥ राजा हि वीर्यवांस्ता तदृक्ष्वा कुरपराजितः ॥ ३२ ॥ बृहदश्व इति ख्यातो भविष्यति महीपतिः ॥ तस्य पुत्रः शुचिर्दत्तः कुवलाश्व इति श्रुतः ॥ ३३ ॥ स
योगबलमास्थाय मामकं पार्थिवोत्तमः ॥ शासनं तव विप्रर्षेधुं धुमारो भविष्यति ॥ एवमुक्त्वा तु तं विप्रं विष्णुरन्तरधीयत ॥ ३४ ॥ इति श्री महाभारते आरण्य
के पर्वणि मार्कण्डेय समाख्या पर्वणि धुं धुमारोपाख्याने एकाधिक द्विशततमोऽध्यायः ॥ २०१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ मार्कण्डेय उवाच इक्ष्वा
कौ संस्थिते राजन् शशादः पृथिवीमिमां ॥ प्राप्तः परमधर्मात्मा सोऽयोध्यायां नृपो भवत् ॥ १ ॥ शशादस्य तु दायादः ककुत्स्थो नाम वीर्यवान् ॥ अनेनाश्वापि
काकुत्स्थः पृथुश्चानेन सः सुतः ॥ २ ॥ विष्वगश्वः पृथोः पुत्रस्तस्मादद्रिश्च जज्ञिवान् ॥ अद्रेश्च युवनाश्वस्तु श्रावस्तस्यात्मजो भवत् ॥ ३ ॥ तस्य श्रावस्तको ज्ञेयः श्रा
वस्तीयेन निर्मिता ॥ श्रावस्तकस्य दायादो बृहदश्वो महाबलः ॥ ४ ॥ बृहदश्वस्य दायादः कुवलाश्व इति स्मृतः ॥ कुवलाश्वस्य पुत्राणां सहस्राण्येकं विशतिः ॥ ५ ॥
सर्वे विद्यासु निष्णाता बलवंतो दुरासदाः ॥ कुवलाश्वश्च पितृतो गुणैरभ्यधिको भवत् ॥ ६ ॥ समये तं पिताराज्ये बृहदश्वोऽभ्यपेचयत् ॥ कुवलाश्वं महाराज शूरमु
त्तमधार्मिकं ॥ ७ ॥ पुत्रसंक्रामितश्च बृहदश्वो महीपतिः ॥ जगाम तपसे धीमांस्तपो वनमभि च हा ॥ ८ ॥ मार्कण्डेय उवाच अथ शुश्राव राजर्षितमुत्तं
को नराधिप ॥ वनं संप्रस्थितं राजन् बृहदश्वं द्विजोत्तमः ॥ ९ ॥ तमुत्तं कामहातेजाः सर्वास्त्रविदुषां वरं ॥ न्यवारय दमेयात्मा समासाद्य नरोत्तमं ॥ १० ॥
इक्ष्वाकाविति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥